

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720202422
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6720202422.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: D. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. A. XXXX/XX, XXX XX I., proti žalovanej: Q. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. R. V. XXXX/XX, XXX XX I., zastúpená: Mgr. Marcel Péli, LL.M., advokát so sídlom M. R. Štefánika 157/45, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 42 014 247, o zaplatenie 3.400,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 13. septembra 2021, č. k.: 6C/21/2020-207, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd výrokom I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.400 Eur s 2% úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.400 Eur od 01.07.2019 až do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania.
2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca tvrdil, že s bývalou manželkou D. R. vlastnili byt vo I.. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene dňa 21. 7. 2011, č. k. 9C/146/2010-52, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23. 8. 2011. K vysporiadaniu BSM nedošlo, preto sa každý z bývalých manželov stal vlastníkom bytu v podiele 1/2- ica. Bývalá manželka svoj podiel darovala svojej dcére, žalovanej, darovacou zmluvou zo dňa 7. 3. 2017. V byte od roku 2010 nebýval.
3. Bývalá manželka sa zadlžila, neplatila mesačné zálohové platby za užívanie bytu, mesačné splátky úverov, preto jej hrozila exekúcia. Prevodom bytu na svoju dcéru sa stala nemajetnou, pričom dlhy sa prenášali do nasledujúcich rokov. Mesačné zálohové platby neplatila ani obdarovaná. Opätovne hrozila dražba bytu od spoločenstva vlastníkov bytov, preto žalobca dlh uhradil. Po vzájomnej dohode byt predali s podmienkou, že žalovaná uhradí dlžobu na zálohových platbách spoločenstvu vlastníkov bytov a jemu vypočítala dlžnú sumu 3.400 EUR, ktoré mala vyplatiť po prevzatí svojho podielu po odpredaní bytu. Toto mu oznámila listom, ktorý mu doručila 11. 4. 2009, pričom potvrdila oprávnenosť jeho požiadavky. Po predaji bytu za 125.000 EUR vyzval žalovanú na úhradu finančnej čiastky. Napriek tomu, že žalovaná prevzala podiel na kúpnej cene vo výške 62 500 EUR, žalovanú sumu nevrátila.
4. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť z dôvodu, že so žalobcom nikdy neuzavrela zmluvu o nájme, resp. o podnájme, pričom tvrdila, že hoci žalobca v byte nespával, mal tam osobné veci a chodil do bytu každý deň, pral si tam, varil. Všetky zálohové platby platila jej matka, niečo uhradil žalobca, ktorý si týmto plnil svoje povinnosti vlastníka bytu. Tvrdila, že žalobca neplatil nič, ani plyn, elektriku, hoci byt užíval. Pod nátlakom a vyhrážkami mu napísala, že zaplatí 3.400 EUR. Namietal, že žalobca nevysvetlil a nešpecifikoval, o aký nájom a podnájom ide, keďže boli podielovými spoluvlastníkmi bytu. Uznanie neexistujúceho dlhu nemôže byť platným právnym úkonom. Uznanie dlhu považuje za neplatné z dôvodu, že dlh nevznikol, ani neexistoval.

5. Okresný súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný, keď vychádzal zo zisteného skutkového stavu, ktorým mal preukázané, že medzi stranami sporu existuje podielové spoluvlastníctvo bytu, v byte bývala do odpredaja bytu bývalá manželka žalobcu. Súd list žalovanej zo dňa 11. 4. 2019 považoval za uznanie dlhu, ktorý právne posúdil podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Ďalej vyvodil záver, že žalobca ako spoluvlastník bytu nemohol tento v rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu užívať, bol vylúčený z užívania spoločnej veci. Z tohto dôvodu mu vznikol nárok na poskytnutie tomu zodpovedajúcej náhrady formou peňažného plnenia, pričom aplikoval § 137 ods. 1, § 139 ods. 2 a § 123 Občianskeho zákonníka, pričom poukázal na zásadu iura novit curia. Uplatnený nárok žalobcu tak posúdil ako nárok na finančnú náhradu za spoluvlastnícky podiel bytu, ktorý nemohol užívať v období od januára 2018 do mája 2019. Zároveň odkázal na rozhodovaciu prax súdov. Vo vzťahu k výške finančnej náhrady a uplatnenému nároku uviedol, že žalovaná túto sumu uznala uvedomujúc si, že od januára 2018 do mája 2019, t. j. za 19 mesiacov náhrada predstavuje 200 EUR za užívanie bytu aj v podiele vlastnícky patriacom žalobcovi. Zároveň rozhodol o príslušenstve ako aj trovách konania.

6. Proti rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná. Žiadala, aby odvolací súd žalobu zamietol, prípadne vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a opätovné rozhodnutie. Namietala, že súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil uskutočňovať je patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Taktiež namietala právo na rovnosť strán v sporovom konaní.

7. Podľa jej názoru uznanie dlhu by malo byť absolútne neplatné, nakoľko dlh nikdy nevznikol, ani neexistoval. V čase uznania nebola známa ani jeho výška, preto nemohol byť dlh správne relevantným spôsobom uznaný podľa § 39 OZ. Na pojednávaní dňa 14. 12. 2020 vysvetlila, že list adresovaný žalobcovi bol písaný v právnej nevedomosti, nakoľko si myslela, že žalobca je oprávnený od nej požadovať prenájom, avšak následne vo svojom vyjadrení zo dňa 23. 10. 2020 vzhľadom na právnu úpravu podielového spoluvlastníctva po porade s právnym zástupcom uviedla svoj názor. Prvý zákonný sudca sa vyjadril v tom zmysle, že berie jej stanovisko na vedomie a po jej vysvetlení ani nemožno uvažovať o uznaní záväzku, ani ho považovať za akúkoľvek formu uznania záväzku. Priamo na pojednávaní dňa 14. 12. 2020 jej právny zástupca namietal opodstatnenosť a správnosť žaloby, pretože žalobca nevedel reálne odôvodniť svoj nárok, ktorého sa domáha. Jej právny zástupca žiadal zamietnuť žalobu, nakoľko požadovaná suma nezodpovedala akejkolvek reálnej hodnote škody, či iného obohatenia na úkor žalobcu. Na tomto pojednávaní ho súd v zastúpení prvým zákonným sudcom doslova stopol so slovami „D. prestaň, lebo by som mal túto žalobu zamietnuť, ale dám ti ešte šancu na jej doplnenie ... ja si to potom odôvodním ...“.

8. Vzhľadom na uvedené došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a práva na rovnosť sporových strán, keď bola jedna zo strán sporu neustále počas konania zvyhodňovaná. Následne bola žalobcovi stanovená lehota na doplnenie žaloby a uvedenie rozhodných skutočností, z akého titulu sa domáha svojho nároku. Žalobca lehotu do 15. 1. 2021 nedodržel, doplnil ju až 15. 2. 2021. Podľa jej názoru táto žaloba mala byť po uplynutí súdom stanovenej lehoty zamietnutá ku dňu 16. 1. 2021. Súd nerešpektoval právo na spravodlivý proces, ani právo na kontradiktórnosť konania, nakoľko vznikali neopodstatnené prieťahy, žaloba bola niekoľkokrát doplnená o nové dôkazy, konanie malo byť zastavené na pojednávaní dňa 14. 12. 2020 a žaloba mala byť zamietnutá ako nedôvodná. Po zmene sudcu na pojednávaní dňa 13. 9. 2021 neboli zohľadnené tieto skutočnosti, pojednávanie bolo formálne o pojednávaní za účelom rýchleho rozhodnutia, čo však nevedlo k riadnemu prejednaniu veci vydanie spravodlivého a zákonného rozsudku.

9. K odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca. Rozhodnutie považoval za spravodlivé, preto žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť. S námietkami uvedenými v odvolaní nesúhlasil. List zo dňa 11. 4. 2019 mu dával záruku, že po podpísaní kúpnej zmluvy mu žalovaná uhradí dlh na platiach za užívanie bytu v období vlastníckeho práva žalovanej na byt v jednej polovici. Sama žalovaná vypočítala výšku dlhu, ktorý sa v podstate zhoduje aj z jeho výpočtom.

10. Poukázal na to, že ak súd pokladal žalobu za nedostatočnú a považoval ju za nutné doplniť, bolo to jeho zákonné právo. Súd v zastúpení prvého sudcu na pojednávaní 14. 12. 2020 správne pokladal dlh za uznaný. Poukázal na klamstvo ohľadom výroku sudcu „D. prestaň, ...“. Prvého zákonného sudcu videl prvýkrát na pojednávaní dňa 14. 12. 2020, doteraz nevie jeho meno a druhýkrát ho videl na televíznej obrazovke vo vzťahu k jeho kauze s problémom ochrany horných dýchacích ciest. V tejto súvislosti poukázal na to, že pokiaľ má súd audio záznam z pojednávania zo dňa 14. 12. 2020, je nutné ho predložiť. Bol obvinený z určitého vzťahu so sudcom a takéto obvinenie nestrpí. Druhý zákonný sudca rešpektoval právo na spravodlivý proces aj v tých prípadoch, keď žalovaná strana sa domáhala zamietnutia žaloby z dôvodu nedodržania stanovených lehôt na doplnenie žaloby. Po automatickom

predĺžovaní lehôt súdom z dôvodu pandemickej situácie Covid-19 pri vyhlásenom núdzovom stave sa pravidelne informoval na Okresnom súde. Lehoty a výzvy boli dodržané.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

12. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu nie je správne. Odvolaním uplatnené odvolacie dôvody odvolací súd považuje za dôvodné. Hoci nie všetky argumenty žalovanej možno považovať za dôvodné.

13. Je nepochybné, že podstata uplatneného nároku žalobcom vyplýva z platieb, ktoré žalobca musel vykonať v súvislosti s daným bytom, kedy, podľa jeho tvrdenia, uhradil dlhy v súvislosti s platbami súvisiacimi s užívaním bytu v prospech Spoločenstva vlastníkov bytov. Je nepochybné aj to, že výšku uplatneného nároku bližšie nezdôvodňoval, nakoľko vychádzal zo sumy 3.400 EUR, ktorú žalovaná sama uviedla vo svojom liste z 11.4.2019, čo žalobca považoval za uznanie dlhu. Na prvom pojednávaní bol prvým rozhodujúcim sudcom vyzvaný na odôvodnenie nároku, uvedenie skutkových okolností. Vzhľadom na argumenty v odvolaní a vo vyjadrení odvolací súd si vypočul dané pojednávanie, z ktorého zistil, že súd v prvom rade konal neefektívne a nehospodárne, opakovane sa snažil získať od žalobcu dôvod, pre ktorý sa domáha žaloby, hoci dôvod zo žaloby vyplýval, ten bol daný odsúhlasením sumy žalovanou. Z nahrávky je zrejme aj to, že sudca žalobcu poučoval o jeho povinnostiach a dôsledkoch, avšak nekonal dôsledne, nakoľko poučenia boli všeobecné. Predovšetkým súd, ak považoval návrh za nedostatočný, nezrozumiteľný, vadný, ešte pred pojednávaním mal pristúpiť k odstraňovaniu väd konania, žalobcu riadne poučiť, napr. aj tak, že má právo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci, čo sa nestalo. Ak považoval žalobu za bezchybnú, mal vykonať dokazovanie a rozhodnúť. Súd žalobcovi určil lehotu na doplnenie návrhu, avšak nie s riadnym poučením, ako má opravu urobiť. Žalobca aj na tomto pojednávaní uvádzal skutkové okolnosti, ktoré ozrejmovali jeho nárok, súd ich však neakceptoval. Je dôvodný argument žalovanej, že ak súd považoval nárok za nepreukázaný, resp. skutkové tvrdenia za zmätočné, mal žalobu zamietnuť. Odvolací súd sa však s týmto názorom nie celkom stotožňuje z dôvodu nesprávneho postupu súdu vyššie uvedenému.

14. Podľa čl. 6 CSP (1) Strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednáwanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. (2) Súd zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia.

15. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s námietkou, že sudca porušil zásadu rovnosti strán sporu. Zo zvukového záznamu nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by nasvedčovali, že sudca by nadŕžal žalobcovi, zvýhodňoval ho. Podľa ods. 2 sudca bol povinný zohľadniť sociálne postavenie žalobcu, ktorý je starobným dôchodcom vo vyššom veku, nie je orientovaný v právnych termínoch. Preto bolo potrebné poučiť ho o možnosti právnej pomoci, čo sa priamo na pojednávaní nestalo. Taká pomoc musí byť konkrétna, nepostačuje, ak je miniatúrne uvedená na písomnom poučení. Okrem toho zo zvukového záznamu rozhodne nevyplývalo, že na pojednávaní by sudca žalobcovi tykal, alebo uviedol vetu, ktorú v odvolaní v úvodzovkách cituje žalovaná. Žalovaná v odvolaní neuviedla, kedy sa tak malo stať, prípadne čas pojednávania. Pretože to nekonkretizovala, vzniká otázka, odkiaľ tento údaj pochádza a prečo je uvedený v odvolaní. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že odvolanie je nie dostatočne konkrétne a nereaguje dostatočne na skutkové a právne závery okresného súdu. Odvolací súd pristúpil k zrušeniu veci iba z dôvodu, že je akceptovateľný odvolací dôvod, keď rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené, čím dochádza k odňatiu práva na spravodlivý proces, súd nesprávne vec právne posúdil, hoci uviedol, že súd právo pozná, tiež dospel k nesprávnym skutkovým záverom. Ide o také podstatné vady, na ktoré odvolací súd musel prihliadnuť.

16. Nemožno akceptovať argument žalovanej, že pre nedoplnenie žaloby mala byť žaloba zamietnutá, pretože súd by v takom prípade mal povinnosť predovšetkým žalobcu o možnosti odmietnutia jeho podania poučiť.

17. Podľa § 129 CSP (1) Ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejme, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. (2) V uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť. (3) Ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať. (4) Ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty

na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

18. Z obsahu spisu nevyplýva, že by súd vyzval žalobcu na odstránenie väd podania. Žalobcu vyzval na zaplatenie súdneho poplatku a uznesením zo dňa 17.7.2020 vyzval žalovanú na vyjadrenie sa k veci. Ak nepovažoval žalobu za bezchybnú, súd mal odstrániť vady podania a nezasielať žalovanej výzvu na vyjadrenie.

19. Súd po vyjadrení sa žalovanej vyzval žalobcu na vyjadrenie, ktorý písomne reagoval a tiež pripojil množstvo listinných dôkazov, ktoré, mimochodom, súd nijako nevyhodnotil, ani neuviedol, prečo tento dôkaz nevykonal. Súd následne pojednával 14.12.2020, teda nepostupoval podľa § 129 CSP. Na tomto pojednávaní žalobca uviedol, že žalovaná čiastka predstavuje zálohovú čiastku za užívanie bytu, teda mesačnú zálohovú čiastku za užívanie bytu a po vyúčtovaní je to úhrada nie nájomného, lebo nájomné je za prenájom bytu, ale je to úhrada všetkých služieb za užívanie bytu, čiže teplá voda, studená voda, kúrenie a všetky služby, smeti. Ďalej si účtuje za mesiac 50 EUR, čo je využívanie jeho majetku, teda jeho polovice, ktorej je spoluvlastníkom.

20. Z tvrdenia žalobcu teda vyplýva, že si neúčtuje nájomné, ale platby spojené s užívaním bytu za dodávku služieb vo vzťahu k spoločenstvu, ktoré zaplatil, zrejme za žalovanú, ktorá podľa jeho tvrdenia tieto riadne neplatila. Špecifikoval sumu 50 EUR za využívanie jeho podielu výlučne žalovanou, pričom táto suma korešponduje nároku, na základe ktorého súd rozhodol, teda finančnej kompenzácií spoluvlastníka za nemožnosť užívať jeho podiel.

21. Žalobca vôbec nežaloval len finančnú náhradu za užívanie jeho podielu, ale plnenia súvisiace s užívaním bytu. K tomu priložil listinné dôkazy, ktoré, ako bolo uvedené, súd nevykonal a nevyhodnotil. Záver súdu o finančnej náhrade s odkazom na to, že súd právo pozná, nie je správny. Súd vôbec nerozhodol o nároku, ktorý žalobca uplatnil, hoci tento vychádzal z listu žalovanej, ktorá svoj dlh vyčíslila. Súd sa vôbec nezaoberal týmto dôkazom v tom zmysle, ako to namietala žalovaná, či vôbec ide o uznávací prejav, či takýto dlh skutočne existoval, aký bol jeho dôvod a skutočná výška. Z daného listu vôbec nevyplýva jednoznačne, že by žalovaná dlh uznala čo dôvodu a výšky a nie je zjavné, za čo táto suma mala byť poskytnutá žalobcovi.

22. Z tvrdení žalobcu a predložených dôkazov odvolaciemu súdu vyplynulo, že v konečnom dôsledku sa žalobca domáha zaplatenie 50 EUR mesačne za užívanie bytu v celom rozsahu žalovanou v žalovanom období, teda finančnej náhrady za nemožnosť užívania podielu jemu pripadajúceho. Ďalej sa žalobca domáha zaplatenia náhrady plnenia, ktoré spočívalo v platbách v prospech spoločenstva vlastníkov bytov súvisiacich s užívaním bytu, ktoré žalobca konkrétne pomenoval, a to za dodávku vody, teplej vody, Danú skutočnosť musí zistiť okresný súd v rámci dokazovania. Pokiaľ tieto služby nevyužíval, nie je povinný ani za ne platiť, nemá to nič spoločné s argumentom, že žalovaná ako spoluvlastníčka by bola povinná platiť tieto náklady iba v jednej polovici. Pokiaľ využíva služby výlučne ona, nie je žiaden dôvod na to, aby za ne platil žalobca. Ak sa tak stalo, čo tvrdí žalobca, ide o bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej, o čom sa žalobca, ktorý nie je znalý práva, aj takto zmienil, keď konkrétne uviedol, že ide o bezdôvodné obohatenie, či škodu. Potom základ nároku žalobcu nie je založený na uznávacom prejave žalovanej, ale na preukázaní platieb, ktoré vykonal žalobca za rozhodné obdobie, hoci takúto povinnosť nemal. Odvolací súd ale zdôrazňuje, že povinnosťou žalobcu je podieľať sa v rozsahu jednej polovice takých platbách voči spoločenstvu vlastníkov bytov, ktoré súvisia s udržívaním a zveľadením nehnuteľnosti ako takej, ako napr. fond údržby, sú to náklady nesúvisiace výlučne s užívaním bytu, ale bytovky ako takej majúce vplyv na výšku hodnoty bytu a teda aj podielu žalobcu.

23. Okresný súd ale predovšetkým vo vzťahu k jeho právnomu posúdeniu pochybil v tom, že nesprávne aplikoval aj § 558 OZ, podľa ktorého ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval.

24. Uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (§ 34 a nasl.) musí mať písomnú formu, musí byť z neho zjavný dôvod (kauza) vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a napokon musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. V prípade sporu veriteľ nemusí dokazovať, že v čase uznania dlh existoval, ani jeho výšku. Dlžník, ktorý by namietal, že dlh v čase uznania neexistoval, alebo že zanikol napríklad splnením alebo inak, by to však musel preukázať. Povinnosť o neexistencii dlhu prešla na žalovanú, ktorá namietala existenciu dlhu, s čím sa vôbec súd nezaoberal, hoci ide o podstatnú otázku pre záver, ktorý vyslovil súd, keď vychádzal zo skutkového záveru, že žalovaná uznala dlh, hoci táto vzniesla námietku, s ktorou sa súd nijako nevysporiadal a neskúmal existenciu dlhu, jeho výšku a trvanie. Uznávaním dlhu sa dlžník nezbavuje možnosti uplatňovať v občianskom súdnom konaní námietky týkajúce sa dôvodu alebo výšky (rozsahu) nároku veriteľa R 13/1988.

25. Žalobca síce svoj nárok odvodzuje z uznávacieho prejavu žalovanej, avšak aj bez danej skutočnosti môže svoj nárok preukázať priloženými dôkazmi vo vzťahu k dôvodu, ktorým je prípadné bezdôvodné obohatenie. Suma ohľadom užívania jeho podielu je vysoko pravdepodobne dôvodná, je na okresnom súde, ako posúdi jej primeranosť. V zrušujúcom rozhodnutí považoval 200 EUR/mesiac za primeranú sumu, hoci tento svoj názor nijako neodôvodnil. Súd v ďalšom konaní bude musieť vykonať riadne dokazovanie priloženými dôkazmi, z ktorých žalobca odôvodňuje jeho nárok, vysporiadať sa s uznávacím prejavom a vznesenou námietkou. Zistenie existencie dlhu, jeho dôvodu a výšky je preto podstatnou stránkou danej veci a nakoniec aj spravodlivého rozhodnutia. Súd v konečnom rozhodnutí rozhodne aj o trovách celého konania. Na záver odvolací súd dodáva, že spôsob vyhotovenia rozhodnutia okresným súdom, ktorý v rozsudku podania a vyjadrenia strán cituje v úvodzovkách v celku, nie je správny. Súd len výnimočne môže citovať z podaní, ak to je dôležité pre rozhodnutie. Podľa § 220 ods. 2 CSP je presne definované, ako súd odôvodní rozhodnutie a nie je vhodné vyhotoviť rozsudok kopírovaním vyjadrení, pretože rozhodnutie sa stáva nepresvedčivým a nezrozumiteľným.

26. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie vád neodstráni vady, následkom neodstránenia vád dovolania je odmietnutie dovolania.